

Egyszerű ügy, ellentmondásokkal

Egyszerű ügy. Tucatszámra akadnak hasonló ügyek Budapesten. Egyszerű, elintézhetlen ügyek. Pénzt, időt és idegeket emésztő ügyek. Talán mégsem olyan egyszerűek. Mint például Miletin Béláné.

Családjával 1951 óta lakik a VI., Paulai Ede utca 15. számú ház három szoba személyzetiszobás lakásában. 1955-ben, mert rá volt szorulva, egyik szobát albérlőnek adta ki. Két kislánya, Ildikó és Hajnalka akkor 9, illetve 6 éves volt. Csenedben, munkában teltek napjai, a gyerekek iskolába jártak, édesanyjuk igyekezett elfeledtetni velük az apa hiányát. A másutt oly gyakran előforduló, albérlő-főbérlő közötti viták is ismeretlenek voltak számukra — egészen 1968-ig.

Miletin Béláné és családja kálváriája ekkor kezdődött. Ildikó férjhez ment, egy év múlva gyermeke született. A bővülő családnak szüksége lett a harmadik szobára. Hajnalka egyetemre jár és az időközben súlyos beteg édesanyjának is kellene egy nyugodt, csendes helyiség. Megpróbálták a dolgot békésen elintézni albérlőjükkel, akivel addig soha semmilyen nézeteltérésük nem volt. Ekkor azonban kitört közöttük a háborúság. Miletin Béláné hiába próbált számára másutt lakást, illetve albérletet szerezni, mindig visszautasította és ahol lehet megkeserítette mindnyájuk életét. Az időközben lefolytatott felmondási pereket a főbérlő sorra megnyerte, Balázs Teréz albérlő fellebbezését a bírósági döntések alapján a fővárosi tanács 1970. január 2-án elutasította.

Méltányosságból

Annyi éven át volt lakótársuk iránti méltányosságból Miletinné befogadó nyilatkozattal együtt albérletet szerzett számára özvegy Smelka Károlyné, X., Mád utca 204. alatti lakásában. S hogy a végleges döntést semmi se késleltesse, több, mint egy évig fizette Balázs Teréz helyett a havi 500 forintos bérleti díjat. Vállalta még azt is, hogy egy fél évig továbbra is fizeti Balázs Teréz helyett a régi és új lakbére közötti különbözetet.

Mindezek alapján a VI. kerületi tanács lakásosztálya 30.155/1970. számú döntésében elrendelte Balázs Teréz kárhatalommal történő kilakoltatását. Ezt a döntését a tanács két nap múlva visszavonta.

Időközben az történt ugyanis, hogy Balázs Teréz meglátogatta jövőd lakásadóját és valótlán adatok közlésével, botrányos viselkedéssel rávette a befogadó nyilatkozat visszavonására. Miletin Béláné érdeklődésére, hogy ezek után visszakapja-e az eddig már kifizetett 3000 forintot, Smelkáné azt felelte: nem, mert ezt az összeget egy másik albérlőtől is megkapta volna.

A kör itt látszólag bezárult. Befogadó nyilatkozat híján, a fennálló rendelkezések értelmében albérlőt kilakoltatni nem lehet. Több, mint egy éves huzavona, intézkedések és peres eljárások után Miletin Béláné megrokkant ideg-zettel és megcsappant anyagiakkal kezdhet mindenfelől.

Egyetlenegy, paragrafusokba nem foglalható pont miatt azonban érdemes tovább bővíteni ezt, a látszólag oly simán és szorosan zárt kört. Ez pedig a nyílt, őszinte szó, s ami ebben az esetben még külön is érdekes, a hivatalos szervek egymásnak ellentmondó állásfoglalásai.

Bíróság elé

Miletin Béláné ügyével a kerületi és a fővárosi tanácsnál is foglalkoztak. Felsőbb fórumon azt tanácsolták neki, hogy fizesse továbbra is az albérleti díjat; amennyiben Smelkáné nem fogadná el tőle, helyezze bírói letétbe. A befogadó nyilatkozat visszavonása ugyanis nem jogszerű, a kerületi tanács a kilakoltatás felfüggesztésével nem járt el megfelelően.

Érdeklődésemre a fővárosi

tanács lakásügyi főosztályán

a következő választ kaptam: — Mi ebben az ügyben nem sokat tudunk tenni. De ezt, tekintettel ügyfelünk rendkívül rossz idegállapotára, nem mondtuk meg neki. Miletinnének mindenképpen a bírósághoz kell fordulnia, hatályosnak tekinthető-e a befogadó nyilatkozat visszavonása, vagy sem. Döntés csak a bíróság állásfoglalása után történhet. A magunk részéről a visszavonást nem tekintjük érvényesnek, az eset panaszügyi kivizsgálása folyik.

Miletin Béláné: — Nem mondták, hogy forduljak a bírósághoz. Azt tanácsolták, hogy fellebbezzem meg a VI. kerületi tanács döntését és a fellebbezést adjam be a fővárosi tanács lakásügyi főosztályához, egy példányát juttassam el a kerületi tanácshoz is. Ügyvédem elkészítette az iratot, befizettem rá 250 forint illetéket, a választ harmadik hete várom.

A VI. kerületi tanács lakásosztályától kapott információ:

— Ezzel az üggyel kapcsolatban véleményeltérés van köztünk és a fővárosi tanács között. Szerintük nem kellett volna figyelembe vennünk a befogadó nyilatkozat visszavonását. Mi viszont arra az álláspontra helyezkedtünk, hogy a kialakítás felfüggesztése még mindig kisebb baj, mintha valakit nem tudunk behelyezni a megjelölt lakásba, és újból vissza kell költöztetnünk eredeti lakóhelyére. Miletinné és Smelkáné között ugyanis magánjogi megállapodás történt, ez semmiképpen sem igazgatási kérdés. Tudomásunk szerint Miletinné a bírósághoz fordult és a panaszügy is foglalkozik az esettel. Egyébként külön munkaértekezleten tárgyaltuk ezt a gyakorlatunkban eddig még példa nélkül álló ügyet, s bár volt olyan állásfoglalás, hogy a kilakoltatást a befogadó nyilatkozat visszavonása ellenére is végrehajthattuk volna, végül is úgy döntöttünk, hogy a kilakoltatás felfüggesztése ebben az esetben méltányosabb.

Panasz nem érkezett

Érdeklődésemre a fővárosi tanács panaszügyi osztályán a következőket mondták:

— Miletin Béláné részéről hozzánk semmiféle panasz nem érkezett. A másodfokú hatóság, jelen esetben a fővárosi tanács lakásügyi főosztályának döntése ellen Balázs Teréz albérlő nyújtott be panaszt. De ezt, mivel elhárult feje felől a kilakoltatás veszélye, február 6-án visszavonta. A vonatkozó ügy iratait visszaküldtük a kerületi tanácshoz.

Végül, hogy már önmagam előtt is tisztázzam ezt a mind kuszább ügyet, a fővárosi tanács jogügyi osztályához fordultam felvilágosításért. A válasz:

— Miletin Béláné az elmondottak alapján két újabb pernek néz elébe. Először is kártalanítási pert kell indítania özvegy Smelka Károlyné ellen, az általa eddig kifizetett 3000 forint visszafizetésére. A másik pert pedig a befogadó nyilatkozat visszavonása körülményeinek tisztázására kell lefolytatni; van-e olyan indok, amelynek alapján a visszavonás érvénytelen. Ha a bíróság kimondja az eredeti megállapodás érvényességét, a tanácsnak végre kell hajtani a kilakoltatást.

Múlnak a hetek. A Paulai Ede utca 15. számú ház egyik lakásában mind jobban elmérgesedik a helyzet. Egy, a jogait kereső, a családja nyugodt életét védelmező asszony anyagi eszközeinek, fizikai energiájának vége felé jár. Az akták, ügyiratok pedig folytatják körtáncukat a kerületi tanács és a fővárosi tanács illetékes osztályai között oda-vissza. Miletin Béláné nem járatos a jogban. De akik ügyével foglalkoztak, igen. Senki se akadt közöttük, aki világosan megmondta volna neki, hogy a siker reményében mi módon és hova forduljon panaszával?

Sárvári Márta